JC KONTA

2-MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT

Afz. & V.U.: Michiel Leunens Herdebeekstraat 334 1701 Itterbeek P409258

KALENDER

7 JANUARI	-	CHIRO
14 januari	-	CHIRO
21 januari	-	SCHAATSEN
28 januari	-	CHIRO
4 februari	-	CHIRO
11 februari	-	CHIRO
18 februari	-	CHIRO
25 FEBRUARI	-	CHIRO

Beste Chiroleden, ouders en sympathisanten,

Eerst en vooral, wensen we jullie een gelukkig 2018 namens de hele leidingsploeg! 2017 was voor ons een jaar met vele hoogtepunten. Een supergoed kamp, een fantastische editie van Öktöberfest en een een stijging van maar lieft 15% in ons ledenaantal zijn slechts enkele zaken die we kunnen opnoemen. Het enige dat we kunnen hopen is dat we in 2018 alles nog meer kunnen overtreffen.

Hopelijk hebben jullie genoten van onze fakkeltocht en het kerstfeestje! We hadden een zeer goede editie achter de rug dankzij de massale opkomst van jullie, dus we kunnen jullie alleen maar bedanken voor het afkomen. Wij vonden het alleszins super, en we hopen dat we het volgend jaar zelfs iets grootser kunnen maken. (Lees als: We zijn aan het overleggen om volgend jaar ons concept uit te breiden, dus hopelijk komen jullie volgend jaar met minstens evenveel, haha!)

Voor ons komen de examens jammer genoeg dichterbij en is "den blok" reeds begonnen. Maar dat wil niet zeggen dat er geen chiro zal zijn deze komende maand. De aspiranten gaan ons daar zelfs een handje bij helpen. Dus kleed jullie kindjes maar goed aan en stuur ze maar richting ons op de zondagen, want niemand wil maar saai thuis zitten natuurlijk.

In januari (de 21e) gaan we gaan schaatsen in Liedekerke. We vertrekken alleman om 13u30 op de chiro en vertrekken van daar weer om 16u30. (Zo zijn we om 17u terug op de Chiro). Ook deze keer willen we vragen aan lieve ouders om voor vervoer te zorgen, zodat

iedereen er goed en wel geraakt. We vragen enkel om nog 5€ mee te nemen, een lange broek en dikke handschoentjes. Muts, sjaal,... zijn ook natuurlijk allemaal aangeraden.

Voor de rest hebben we niet veel meer te melden. Buiten dat we jullie verzoeken om ook jullie jaar goed in te zetten! Nogmaals een fijn 2018 gewenst!

De leiding:

Timothy-Jari-Brent-Michiel-Willem-Tijl-Ignas-Lars

LIEFSTE SPEELCLUBBERTJES,

Eerst en vooral een zalige kerst en een gelukkig nieuwjaar gewenst van jullie leiding!!:)

We hopen dan ook dat jullie jullie goed geamuseerd hebben met ons de voorbije maanden en wensen het beste voor iedereen in het komende jaar. Proost. Volgend is een klein verhaaltje om eventjes van te genieten :

De kabouters van de Laure Lee Lee Louis houden het meest van dit fantastische elixer. Met zijn licht hoppige smaak, toetsen van verse koriander en fruitige accenten, lijkt het wel een toverdrank voor hun levenslust. Althans, dat is toch wat deze guitige wezentjes elke keer vertellen wanneer de zin om hun dorst te lessen weer eens boven komt.

Van generatie op generatie bewaarden ze angstvallig hun geheim. Tot ze op een dag, om hun vriendschap met de mensen te bezegelen, het perkament met het geheime recept met hun deelden. De mensen echter verraden de kleine kaboutertjes en namen ze gevangen in een diepe grot. Onze kleine vrienden echter vonden dit niet zo'n groot probleem. Hun over-over-over-over-overgrootouders waren namelijk echte mijnwerkers. Ze stamden dus af van de beste mijnwerkers die ooit hebben geleefd. De grot kon hen dus niet tegenhouden. Gelukkig zagen ze diep in de grot iets blinken.

Toen onze vrienden het nader gingen bekijken bleek het een oude pikhouweel te zijn. Net wat ze nodig hadden! De kaboutertjes begonnen te hakken en te hakken, ze waren onstopbaar! De tijd ging voorbij en voorbij, zonder ook maar één zonnestraaltje. En na uren, nee dagen, nee weken hakken en kappen voelden ze eindelijk iets aan hun kleine teen. Ze

waren er! Eindelijk! Er vloeiden tranen van geluk en er werd gedanst en gefeest, want eindelijk waren ze uit die vervloekte grot ontsnapt!

Onze kleine vrienden bedachten een plannetje om de mensen te grazen te nemen. Tijdens de nacht sliepen de kabouters het kamp van de grote mensen binnen. Ze verrasten ze en namen na een brute strijd de grote mensen gevangen. Ze waren woedend op hen en konden geen betere straf verzinnen als ook de mensen in een diepe grot op te sluiten.

De kabouters vierden feest met hun hemelse elixer en dronken en zongen nog dagen en nachten aan een stuk door.

Onze kleine kaboutervrienden leefden nog lang en gelukkig! Tot op heden wordt deze mythische legende nog van generatie op generatie doorverteld en nu weten ook jullie dit verhaal. Onthoud dit en vertel het later door, zodat het zeker niet verloren gaat...

Dag en bedankt hé!

TOT VOLGEND JAAR!!!

Jullie leiding

Dag liefste Rakkertjes,

Het is weer zover. Na een spetterend kerstfeestje en hopelijk veel cadeautjes van de kerstman, is het nieuwe jaar weer aangebroken. Zo flink als jullie wel af en toe (het luisteren kan toch wel beter hoor) wel zijn, hebben jullie natuurlijk mooi jullie nieuwsjaarbrief voorgelezen. We wensen jullie voor 2018 dan alles toe wat jullie lieve kinderhartje mag wensen. Omdat de maand januari examens meebrengt voor de leiding, zullen we er niet altijd kunnen zijn. Tja studeren moet ook gebeuren eh, het kan niet altijd plezant zijn. Gelukkig hebben we wat vrije tijd gevonden om jullie nog een keer te plezieren met een plezant artikeltje.

Het verhaal speelt zich af in de 20ste eeuw. We bevinden ons in de loopgraven van de Duitsers. Ze vechten een hevige strijd tegen de geallieerden maar geen van de twee kampen kan echt een overwinning boeken. Langs beide kanten vallen veel slachtoffers en iedereen begint een beetje schrik te krijgen. Natuurlijk moest elke jongen gaan vechten in het leger en zo kwam het dat langs de Duitse kant Mickey Mouse samen met Samson aan het vechten was (gek hé). Maar ook de geallieerden hadden steun gekregen van enkele bekende mensen. Winny de Pooh en Jommeke stonden paraat om de geallieerde te gaan helpen. Maar wat ze niet wisten is wie er aan de andere kant stond natuurlijk. Geen van de beide kanten vonden het plezant dat ze altijd moesten vechten. Die constante angst om geraakt te worden, zorgde ervoor dat eigenlijk niemand echt durfde schieten. Het leven in de loopgraven was een ware hel geworden. Mickey Mouse had eigenlijk gehoopt om tegen kerst terug bij Minnie Mouse te zijn, maar hoe het er nu uitzag leek dit niet te gebeuren. Ook Jommeke wou graag terug gaan naar Filiberke en de zusjes om weer avonturen te beleven maar het bleek dat hij eerst dit avontuur zou moeten afwerken.

Vele dagen gingen voorbij waar iedereen gewoon aan het wachten was. Niemand verroerde zich uit angst neer geschoten worden. Af en toe vloog er eens kogel door de lucht om een teken van leven te geven en de vijand nog meer schrik aan te jagen. Beide kampen wouden echt graag thuis zijn voor kerstmis. En kerst kwam alsmaar dichterbij.

Mickey Mouse en Samson hadden al eens nagedacht voor een plan om te ontsnappen en zo toch kerst thuis te kunnen vieren. Maar op het weglopen van de oorlog stonden zware straffen! Ze hadden al gemerkt dat gewonde soldaten weleens het front mochten verlaten om te genezen in een hospitaal. Ze hadden het volgende plan bedacht: ze zouden in elkaars handen schieten zodat ze beide gewond waren en naar het hospitaal konden. Zo gezegd, zo gedaan. Twee schoten later mochten ze beide naar het hospitaal voor verzorging. Bij de geallieerde waren Winny de Pooh en Jommeke ook opzoek naar een manier om van de frontlinie weg te kunnen gaan. Omdat ze al aan wat heftigere avonturen gewoon zijn, hadden zij wel het lef om te ontsnappen. Dus toen de officier even vertrokken was om een koffie te gaan drinken namen Jommeke en Winny hun kans om weg te lopen, op zoek naar veiligheid en weg van de oorlog. Ze hadden niet zoveel energie meer om de helse tocht te maken maar ze konden uiteindelijk wel een aantal kilometers vluchten. Al was er wel een probleem. Ze waren niet echt van deze streken en ze hadden dus geen enkel idee waar ze naartoe waren gevlucht. Het enige dat ze wel wisten, was dat ze nu een vijand waren van Duitsland en van hun eigen land. Ze waren nergens meer veilig.

Zo heel goed hadden ze over hun plan niet nagedacht want ze waren eten en drinken vergeten mee te nemen. Dus na enkele uren stappen, begon Winny honger te krijgen. Gelukkig had Winny van zoveel honing te eten wel een talentje ontwikkeld voor eten te vinden. Hij draaide drie keer rond, snoof eens in de lucht, ging zitten op de grond en wees met zijn vinger naar de plek waar hij eten had gevonden. Jommeke was dol enthousiast en ze vertrokken op weg naar het eten. Ondertussen in het hospitaal begonnen Mickey Mouse en Samson te herstellen van hun zelfgemaakte schotwonden. De pijn viel al bij al wel goed mee en na enkele dagen werden ze van de urgente hulp ontslagen. Ze moesten wel nog in het hospitaal blijven tot dat het

verband eraf mocht. Toen ze dan in de nacht allebei de slaap niet konden vatten zagen ze buiten twee mensen lopen. Ze wisten niet goed wat ze moesten denken, maar besloten toch maar te zwijgen tegen de rest. Ze waren zelf al niet helemaal eerlijk geweest dus konden ze het ook niet maken dat ze andere mensen zouden verklikken. Uiteindelijk vielen ze beide gewoon terug in slaap.

Jommeke en Winny hadden na een kleine wandeling eindelijk iets gevonden. Een grote tent in het midden van het bos. Ze waren 's nachts door een bos aan het lopen, toen ze opeens licht zagen in de verte. Ze besloten op verkenning te gaan. Winny had ten slotte ook wel gewezen naar die plek waar er eten was. na lang onderzoek hadden ze gemerkt dat er gewoon volk rondliep en dat de meeste mensen een verband hadden. De volgende dag gingen ze wat dichter gaan en eens gaan kijken naar het gebouw.

Eenmaal daglicht trokken Jommeke en Winny de Pooh naar het gebouw dat ze die nacht hadden gezien. Het bleek uiteindelijk een hospitaal te zijn en het viel niet eens op dat het een hospitaal was van de Duitsers. Niemand sprak hun aan dus viel het ook niet op dat ze verschillende talen spraken. Ze liepen wat rond tot ze opeens bij een kamer aankwamen die hun aansprak. Ze wisten niet waarom maar ze gingen eens binnen kijken uit interesse. Toen ze binnenkwamen zagen ze Mickey Mouse en Samson in bed liggen. Vol verstomming stonden ze daar alle vier.

Ze vertelden allemaal hun verhaal en na de uitleg bleek dat ze alle vier ongeveer hetzelfde hebben gedaan en dat ze eigenlijk helemaal niet vijandig zijn. Ze bleken zelf heel goed overeen te komen. Ze babbelde nog heel de avond met elkaar en ze begonnen elkaar goed te kennen. Er werd over de avonturen van Jommeke gepraat, Mickey Mouse vertelde over Minnie en Samson legde de hele zaak rond Marléneke uit.

Door de oorlog en hun ontsnappingsavontuur hadden ze alle vier wel goesting gekregen om nog een nieuw avontuur te beleven. Omdat het dan toch bijna kerst was wouden ze wel is zien of de kerstman wel echt bestond. Samson had dit al zijn hele leven willen weten en had wel al een klein gedacht waar hij de man kon vinden. Als Jommeke en Winny de Pooh genezen waren, zouden ze vertrekken op zoek naar de kerstman.

Een week later was het zover. De vier nieuwe helden stonden klaar om de kerstman te zoeken. Ze hadden eten mee, drinken mee en ze wisten waar ze naartoe moesten. Ze vertrokken naar het oosten. Samson had wel het gevoel dat hij daar zou kunnen zitten. Na enkele uren stappen kwamen ze een donker bos tegen waar ze door moesten. Ze hoorden wolven in de verte, ze konden krabsporen van beren zien, ze zagen konijntjes voorbij springen, een familie hoornpapegaaien voorbij vliegen. Het werd stilletjes aan donker en ze hadden nog altijd geen teken gezien van de kerstman. Maar Samson had het gevoel dat ze dichtbij waren. Opeens kwamen ze in het midden van het bos een super grote boom tegen. Eentje dat groter was dan al de rest. De boom zag er heel eng uit en Jommeke begon wat schrik te krijgen. Mickey zei tegen Jommeke dat er geen reden was om schrik te krijgen. Samson ging eens dichter kijken bij de boom maar toen hij op een meter van de boom was verdween hij...

Jommeke begon nu nog meer schrik te krijgen en ging Samson zoeken maar ook hij verdween...

Mickey Mouse verschoot dat Samson en Jommeke opeens verdwenen waren en ging ook maar opzoek. Toen ook hij dichter bij de boom kwam verdween Mickey ook...

Enkel Winny de Pooh bleef nu nog over. In dit enge bos duurde het nu ook niet lang voordat ook hij schrik kreeg. Hij ging net zoals de andere dichter naar de boom om te zien waar de anderen verdwenen waren. Hij was net iets voorzichtiger en kon een gat in de grond zien waar de rest was door gevallen. Hij liet zich rustig zakken en gleed naar beneden. Eenmaal beneden zag hij de rest op de grond zitten. Allemaal hadden ze zeer aan hun gat van te vallen. Het was er veel

donkerder dan boven de grond dus het duurde even voor zijn ogen gewend waren aan het weinige licht dat er was. Na enkele seconden begon hij al wat meer te zien. En wat zag hij daar allemaal. Hij stond met zijn mond vol tanden en wist niet wat hij moest zeggen.

Ho ho ho, hoorde hij. Ze waren in het hol van de kerstman gevallen! Hun zoektocht was op zijn einde gekomen. Vol trots konden ze zeggen dat ze de kerstman hadden gevonden. Ze kregen allemaal nog een cadeautje en konden terug naar huis gaan om thuis kerst te vieren. En ze leefden nog lang en gelukkig.

Zo bij deze is dit verhaal ook weeral verteld. En we zien jullie terug in 2018!

Veel liefde van jullie leiding,

Leider IGNAS en LEUNES

Beste kerels

Het nieuwe jaar komt er weer aan, joeppppieeeeeee. We zijn dit artikelje aan het schrijven tussen het studeren door dus onze inspiratie is niet zo groot. Probeer alvast even enkele examenvragen op te lossen van leider TWALLIE en gelieve dit naar hem door te sturen.

- Wat is marketing?
- Geef een voorbeeld van een endorsed product
- Geef een voorbeeld van een monolythise identiteit

De persoon die mij het antwoord op deze vragen kan geven, krijgt alvast een extra wafel volgend jaar.

Vele groetjes van srallie bal en twallie bal

Guuuuuuu!

https://www.youtube.com/watch?v=QBOM70hqIUY

Dag beste Aspiranten,

Eerst en vooral een gelukkig kerstfeest en een vreugdend nieuwjaar.

De kabouters van de vallei der Feeën houden het meest van dit gouden bier. La Chouffe, met zijn licht hoppige smaak, toetsen van verse koriander en fruitige accenten, lijkt wel een toverdrank voor hun levendige levenslust.

Althans, dat is wat deze guitige wezentjes elke dag op hun tong laten druppen, het is alsof een engeltje op hun tongetje plast. Dat is wat ze vertellen wanneer de zin om hun dorst te lessen weer eens bovenkomt.

Van generatie op generatie bewaarden ze hun geheim tot ze op een dag, om hun vriendschap met de mensen te bezegelen, het recept in hun oor fluisterden. De mensen verraadden echter de kabouters en commercialiseerden de gouden drank. Mark Coucke was degene die winst maakte van de toverdrank, en kocht er uiteindelijk Anderlecht mee.

Van alle verhalen uit de streek van de Ardennen is de legende van La Chouffe de boeiendste om door te nemen.

EINDE

